

народа, свойственно имъ е, като на хора, на които съвѣстѣта е заглушена, да си позволяватъ и и да нарѣкътъ тоя, що говорише и говори право и защитава правдата, лудъ, както билъ нареченъ и Налитаевъ, за когото се говори въ настоящий разсказъ.

Съ една речъ привикнали сме повече да лжемъ и се клевитимъ единъ другъ, и не обръщамъ внимание, че на лжжата бащата е дявола, спорѣдъ думитъ Спасигеливи къмъ невѣрнитъ Іудеи. За това ако искаме да бъдемъ щасливи и благополучни, нѣка правимъ това, което ни диктува съвѣстѣта и което ни заръчва св. черкова и тога ще сме щасливи и благополучни не само въ приврѣмения си животъ; но и въ онзи, който неще има край.

съ почитание

Преводача.

Търново 1883

Октомврий 1-й.

ПРЕВОДЕНЪ ОТЪ ТЪРНОВО